

Standardy ochrony małoletnich i procedury postępowania nauczycieli oraz innych pracowników szkoły wraz z zasadami współpracy z policją w sytuacjach zagrożenia dzieci i młodzieży przemocą seksualną.

WSTĘP

1. Wykorzystywanie seksualne dzieci to aktywność seksualna z udziałem dziecka podjęta przez dorosłego, nastolatka lub starsze dziecko. Kiedy osoba dorosła podejmuje aktywność seksualną z udziałem dziecka – to mamy do czynienia z wykorzystywaniem seksualnym dziecka, które jest przestępstwem niezależnie do okoliczności.

Wykorzystywanie seksualne dzieci odnosi się do zachowań z kontaktem fizycznym oraz do zachowań bez kontaktu fizycznego.

Zachowania z kontaktem fizycznym obejmują:

- Dotykanie genitaliów dziecka (penisa, jąder, sromu, piersi lub odbytu) w celu
- Doznania seksualnej przyjemności lub z innego powodu nie związanego ze sprawowaniem opieki nad dzieckiem.
- Zmuszanie dziecka do dotykania genitaliów innej osoby lub do seksualnych zabaw.
- Umieszczanie przedmiotów lub części ciała w sromie lub pochwie, w ustach albo w odbycie dziecka w celu uzyskania seksualnej przyjemności lub z innych powodów nie związanych ze sprawowaniem opieki nad dzieckiem.

Zachowania bez kontaktu fizycznego obejmują:

- Pokazywanie dziecku materiałów pornograficznych.
- Pokazywanie dziecku genitaliów innej osoby.
- Fotografowanie dziecka w seksualnych pozach
- Zachęcanie dziecka do obserwowania lub słuchania aktów seksualnych – w rzeczywistości albo na nośnikach audio-video
- Przyglądanie się dziecku, kiedy się rozbiera lub korzysta z toalety, często bez jego wiedzy (to zjawisko bywa nazywane „podglądactwem” lub „voyeuryzmem”).

Sprawcami wykorzystywania seksualnego dzieci bywają często ludzie, których dziecko zna, a nawet osoby, które są mu bliskie, które mają częste kontakty z dziećmi. Wykrycie faktu wykorzystywania seksualnego dziecka jest bardzo trudne, ponieważ z reguły jedynymi osobami, które mają pełną wiedzę o tej sytuacji są dziecko i sprawca. Ukryty charakter tego typu związków sprawia, że nauczyciel, który podejrzewa, że dziecko było wykorzystywane seksualnie musi mieć dobrą orientację dotyczącą objawów, żeby nie zignorować niepokojących sygnałów płynących od krzywdzonego dziecka. Należy podkreślić, że żadnego

z niepokojących objawów występujących u dziecka nie można traktować odrębnie, ani uważać za „niepodważalny dowód” wykorzystania dziecka. Ważne jest aby nauczyciel znał sytuację rodzinną dziecka, stan jego zdrowia, historię jego życia oraz umiał dostrzec zmiany w zachowaniu dziecka aby właściwie ocenić z jakich powodów dziecko prezentuje określone niepokojące zachowania.

Szkoła, ze względu na swoje ustawowe zadania (Ustawa o systemie oświaty rozdz. 1 art. 1) m.in. w zakresie kształcenia, wychowania oraz opieki, wspomagania wychowawczej roli rodziny, zapewnienia opieki uczniom pozostającym w trudnej sytuacji materialnej i życiowej, umożliwienia uczniom korzystania z pomocy psychologiczno-pedagogicznej i specjalnych form pracy dydaktycznej, zobowiązana jest zarówno do zapobiegania krzywdzeniu dzieci, jak też do podejmowania działań, gdy dziecko jest zagrożone, a w szczególności, kiedy zagrożenie to pochodzi od samych rodziców.

1. Ilekroć w procedurach mówi się o:

- szkole należy przez to rozumieć Zespół Placówek Oświatowych im. gen. Józefa Hallera w Szczawinie K.
- statucie szkoły należy przez to rozumieć Statut Szkoły Podstawowej im. Andrzeja Małkowskiego albo Przedszkola Samorządowego w Szczawinie K.

Podstawowe zasady leżące u podstaw postępowania w przypadkach wykorzystywania seksualnego dzieci i młodzieży

1. Wszystkie działania podejmowane wobec dzieci oparte są o Konwencję o Prawach Dziecka.

- „Dziecko dla pełnego i harmonijnego rozwoju swojej osobowości powinno wychowywać się w środowisku rodzinnym, w atmosferze szczęścia, miłości i zrozumienia.”
- "Dziecko, z uwagi na swoją niedojrzałość fizyczną oraz umysłową, wymaga szczególnej opieki i troski, w tym właściwej ochrony prawnej, zarówno przed, jak i po urodzeniu."
- „We wszystkich działaniach dotyczących dzieci, podejmowanych przez publiczne lub prywatne instytucje opieki społecznej, sądy, władze administracyjne lub ciała ustawodawcze, sprawą nadrzędną będzie najlepsze zabezpieczenie interesów dziecka.” (art. 3)
- „Państwa-Strony będą podejmowały wszelkie właściwe kroki w dziedzinie ustawodawczej, administracyjnej, społecznej oraz wychowawczej dla ochrony dziecka przed wszelkimi formami przemocy fizycznej bądź psychicznej, krzywdy lub zaniedbania bądź złego traktowania lub wyzysku, w tym wykorzystywania w celach seksualnych, dzieci pozostających pod opieką rodzica(ów), opiekuna(ów) prawnego(ych) lub innej osoby sprawującej opiekę nad dzieckiem.”
- „Tego rodzaju środki ochronne powinny obejmować, tam gdzie jest to właściwe, skuteczne przedsięwzięcia w celu stworzenia programów socjalnych dla realizacji pomocy dziecku oraz osobom

sprawującym opiekę nad dzieckiem, jak również innych form działań prewencyjnych dla ustalania, informowania, wszczynania i prowadzenia śledztwa, postępowania, notowania wymienionych wyżej przypadków niewłaściwego traktowania dzieci oraz tam, gdzie jest to właściwe - ingerencję sądu.”
(art. 19)

2. Podstawowym celem wszystkich podejmowanych działań jest zakończenie krzywdzenia dziecka.

Dzieci krzywdzone rozwijają się w warunkach zaburzających rozwój sumienia, moralności, zdolności do niezależnego myślenia oraz zdolności do miłości. Deficyty te utrzymują się w formie zachowań antyspołecznych, trudności w zdobywaniu wykształcenia oraz nieprawidłowych relacji z rówieśnikami. Dlatego też najważniejszym jest zakończenie aktów krzywdzenia dziecka oraz podjęcie działań terapeutycznych i prewencyjnych.

3. Efektywna praca w obszarze problemu wykorzystywania seksualnego dzieci i młodzieży wymaga podejścia multidyscyplinarnego.

Dzieci krzywdzone wymagają wsparcia różnymi sposobami, w różnych dziedzinach życia. Bardzo istotnym jest zapobieganie negatywnym wpływom ujawnienia wykorzystywania seksualnego i czynników związanych z dochodzeniem. Po ujawnieniu, dzieci doświadczają często dodatkowych urazów związanych z powtarzaniem zeznań, badaniem lekarskim, oddzieleniem od rodziny, itp. Jedynie multidyscyplinarna współpraca pomiędzy specjalistami różnych dziedzin (policją, prokuraturą, sądem, szkołą, placówkami pomocy społecznej, psychologami, lekarzami) może ograniczyć negatywny wpływ ujawnienia i dać dziecku poczucie wsparcia.

4. Ustawa z dnia 28.07.2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw wprowadza następujące zmiany:

Obowiązek wprowadzenia standardów ochrony małoletnich, zwanych dalej „standardami”, ma każdy, w tym: organ zarządzający jednostką systemu oświaty, o której mowa w art. 2 pkt 1–8 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 900), oraz inną placówką oświatową, opiekuńczą, wychowawczą, resocjalizacyjną, religijną, artystyczną, medyczną, rekreacyjną, sportową lub związaną z rozwijaniem zainteresowań, do której uczęszczają albo w której przebywają lub mogą przebywać małoletni.

Art.22c.1. W standardach, w sposób dostosowany do charakteru i rodzaju placówki lub działalności, określa się w szczególności:

I. Zasady zapewniające bezpieczne relacje między małoletnim a personelem placówki lub organizatora, a w szczególności zachowania niedozwolone wobec małoletnich.

Naczelną zasadą wszystkich czynności podejmowanych przez personel jest działanie dla dobra dziecka

i w jego najlepszym interesie. Personel traktuje dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego godność i potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie przemocy wobec dziecka w jakiegokolwiek formie. Realizując te cele, personel działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych instytucji oraz swoich kompetencji. Zasady bezpiecznych relacji personelu z dziećmi obowiązują wszystkich pracowników, stażystów i wolontariuszy.

- **Personel zobowiązany jest do :**

- ✓ utrzymywania profesjonalnej relacji z dziećmi i młodzieżą,
- ✓ uzasadnionych, bezpiecznych i adekwatnych do sytuacji działań wobec dziecka,
- ✓ zachowań minimalizujących ryzyko błędnej interpretacji,
- ✓ nieujawniania informacji wrażliwych (sytuacja rodzinna, ekonomiczna, zdrowotna, opiekuńcza i prawna) osobom nieuprawnionym,
- ✓ poszanowania prawa dziecka do prywatności, a w razie konieczności odstąpienia od zasady poufności w celu jego ochrony – poinformowanie go o tym,
- ✓ przy konieczności rozmowy na osobności, zostawieniu uchylonych drzwi, przebywaniu w zasięgu wzroku innych lub poproszeniu drugiego pracownika o obecność w jej trakcie,
- ✓ zachowania szczególnej ostrożności wobec dzieci, które doświadczyły przemocy seksualnej.

- **Kontakty poza godzinami pracy**

- ✓ Co do zasady kontakt z dziećmi powinien odbywać się wyłącznie w godzinach pracy i dotyczyć celów edukacyjnych lub wychowawczych.
- ✓ Nie wolno spotykać się z dziećmi poza godzinami pracy i zapraszać ich do swojego miejsca zamieszkania. Obejmuje to także kontakty z dziećmi poprzez prywatne kanały komunikacji (prywatny telefon, e-mail, komunikatory, media społecznościowe).
- ✓ W razie konieczność spotkania z dziećmi poza godzinami pracy, informowana jest o tym dyrekcja, a rodzice/opiekunowie prawni dzieci muszą wyrazić zgodę na taki kontakt.
- ✓ W przypadku utrzymywania relacji towarzyskich lub rodzinnych (jeśli dzieci i rodzice/opiekunowie dzieci są osobami bliskimi wobec pracownika) wymaga zachowania poufności wszystkich informacji dotyczących innych dzieci, ich rodziców oraz opiekunów.

- **Zachowania niedozwolone wobec małoletnich**

- ✓ Nie wolno zachowywać się wobec dzieci w sposób niestosowny. Obejmuje to używanie wulgarnych słów, gestów i żartów, czynienie obraźliwych uwag, nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywanie wobec dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby),

- ✓ Nie wolno nawiązywać z dzieckiem jakichkolwiek relacji romantycznych lub seksualnych ani składać mu propozycji o nieodpowiednim charakterze. Obejmuje to także seksualne komentarze, żarty, gesty oraz udostępnianie dzieciom treści erotycznych i pornograficznych, bez względu na ich formę.
- ✓ Nie wolno utrwalać wizerunku dziecka (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) dla potrzeb prywatnych. Dotyczy to także umożliwienia osobom trzecim utrwalenia wizerunków dzieci, jeśli dyrekcja nie została o tym poinformowana, nie wyraziła na to zgody i nie uzyskała zgód rodziców/opiekunów prawnych oraz samych dzieci.
- ✓ Wszystkie ryzykowne sytuacje, które obejmują zauroczenie dzieckiem przez pracownika lub pracownikiem przez dziecko, muszą być raportowane dyrekcji.

II. Zasady i procedury podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadanie informacji o krzywdzeniu małoletniego.

1. PODEJRZENIE

Objawy w zachowaniu dziecka, które mogą wskazywać na wykorzystywanie seksualne:

Erotyzacja dziecka:

- prowokacyjne i uwodzicielskie zachowania seksualne dziecka w stosunku do osób z otoczenia,
- nasiloną masturbacją dziecięcą nieadekwatną do fazy rozwoju psychoseksualnego,
- erotyczna twórczość dziecka – gdy w rysunkach, malowankach dziecka zaczynają dominować elementy seksualne,
- agresja seksualna wobec innych dzieci,
- angażowanie rówieśników i młodszych dzieci w nietypową aktywność seksualną – jeżeli dziecko w wieku przedszkolnym w zabawach odtwarza stosunek seksualny, kontakty oralne lub analne, to jest to niepokojący sygnał mogący świadczyć o tym, że było ono uwikłane w aktywność seksualną przez osoby dorosłe,
- nieadekwatny do poziomu rozwoju dziecka język dotyczący sfery seksualnej,
- podejmowanie wczesnej i nasilonej aktywności seksualnej.

Problemy emocjonalne dziecka:

- silne poczucie winy u dziecka, wynikające z tego iż czuje się ono odpowiedzialne za zachowanie seksualne podejmowane wobec niego,
- poczucie bycia złym, innym, gorszym – dziecko ma wrażenie, że to co je spotkało wynika z tego iż jest ono złe, niegodziwe,

- poczucie nadmiernego wstydu związanego z przekroczeniem granic intymnych
- dawanie do zrozumienia, że ma się jakąś straszną tajemnicę – dorosły podejmujący kontakt seksualny z dzieckiem często mówi mu, że nie może o tym nikomu powiedzieć
- poczucie stygmatyzacji – dziecku wydaje się, że jest inne niż rówieśnicy z powodu doznanego urazu,
- negatywny stosunek do własnego ciała, poczucie zbrukania i wstrętu.

Zachowania autodestrukcyjne:

- samookaleczenia,
- próby samobójcze,
- zaburzenia jedzenia (bulimia, anoreksja),
- uzależnienia (np. nadużywanie alkoholu, narkotyków),
- prostytutka dziecięca.

Dolegliwości psychosomatyczne:

- bóle brzucha, nudności, wymioty, zaburzenia miesiączkowania.

Objawy nerwicowe:

- wtórne moczenie nocne, zanieczyszczanie się kałem, zaburzenia snu, koszmary senne.

Problemy szkolne:

- zaburzenia koncentracji uwagi,
- nagłe obniżenie wyników w nauce,
- unikanie zajęć wychowania fizycznego,
- problemy w relacjach rówieśniczych.

Dysocjacje w formie „wymagowanych przyjaciół lub przedmiotów”, które w umyśle dziecka, pełnią rolę mechanizmu obronnego i „chronią” je przed zachowaniem sprawcy.

Objawy fizyczne (somatyczne):

- infekcja przenoszona drogą płciową,
- ciąża,
- sperma w lub na ciele dziecka,
- zmiany fizyczne genitaliów, jamy ustnej lub odbytu i ich okolic (zaczerwienienia, otarcia, rany, sińce, infekcje, krwawienia, przerwanie błony dziewiczej).
- nietypowy i intensywny zapach oraz skargi na ból lub dyskomfort w okolicy genitaliów lub odbytu,
- nawracające infekcje i stany zapalne układu moczowo-płciowego o nieznannej etiologii,

- encopresis (zanieczyszczanie się kałem), wtórne moczenie nocne,
- skargi somatyczne,
- unikanie/nadwrażliwość na dotyk,
- trudności w zasypianiu,
- koszmary senne,
- drastyczne zmiany apetytu,
- wyczerpanie.

2. DZIAŁANIA INTERWENCYJNE

W przypadku, gdy nauczyciel podejrzewa, że uczeń lub podopieczny jest ofiarą wykorzystywania seksualnego podejmuje następujące działania:

1. **Zebranie informacji** – zebranie wszelkich informacji na temat dziecka, które można uzyskać na podstawie rozmów z rodzicami, opiekunami, sąsiadami bądź innymi osobami, znającymi dziecko i jego sytuację życiową oraz sporządzenie notatki na ten temat.
2. **Opis dziecka** – sporządzenie, w miarę możliwości i posiadanych informacji, opisu stanu psychofizycznego dziecka.
3. **Kontakt z dzieckiem** – Podstawowe zasady pracy z dzieckiem wykorzystywanym seksualnie mówią, iż w przypadku, gdy dziecko decyduje się powiedzieć komuś o doznawanej przemocy, nie można obiecywać mu zachowania tajemnicy. Jest to podyktowane koniecznością zapewnienia dziecku bezpieczeństwa i zakończenia aktów krzywdzenia. Należy wyjaśnić dziecku konieczność zgłoszenia sprawy.
4. **Konsultacja** - w przypadku wątpliwości istnieje możliwość zgłoszenia się na konsultację do psychologa KOPD w Warszawie, specjalizującego się w problematyce wykorzystywania seksualnego dzieci i młodzieży. Specjaliści mają stałe dyżury telefoniczne, umożliwiające konsultację telefoniczną lub ustalenie terminu spotkania konsultacyjnego.
5. **Pisemne powiadomienie organów ścigania o podejrzeniu przestępstwa seksualnego wobec dziecka.**

Schemat działań placówek edukacyjnych i wychowawczo – opiekuńczych

W przypadku zgłoszenia podejrzenia przez osobę dorosłą:

W przypadku podejrzenia na podstawie obserwacji objawów u dziecka:

• zebranie informacji i sporządzenie notatki • wstępna rozmowa z dzieckiem (o ile to możliwe) • opis stanu psychofizycznego dziecka • w przypadku wątpliwości, konsultacja z KOPD • zgłoszenie sprawy do prokuratury	• zebranie informacji i sporządzenie dokładnej notatki na temat sytuacji dziecka • opis objawów • wstępna rozmowa z dzieckiem (o ile to możliwe) • zgłoszenie do Komitetu Ochrony Praw Dziecka (oddział Warszawa) (dalej: KOPD)

6. Rozmowa z rodzicem/opiekunem prawnym

- a) gdy sprawcą przemocy seksualnej nie jest żaden z rodziców/opiekunów prawnych:
- poinformowanie o fakcie przemocy seksualnej wobec dziecka,
  - ustalenie dalszego postępowania dotyczącego ujawnionego faktu przemocy seksualnej,
  - skontaktowanie ze specjalistą, np. psychologiem.
- b) gdy sprawcą przemocy seksualnej jest jeden z rodziców/opiekunów prawnych:
- poinformowanie drugiego rodzica/opiekuna prawnego o fakcie przemocy seksualnej wobec dziecka,
  - poinformowanie drugiego rodzica/opiekuna prawnego o dalszych procedurach postępowania:
    - pomoc psychologiczna dla dziecka i rodziny
    - poinformowanie przez drugiego rodzica/opiekuna prawnego prokuratury o fakcie przemocy seksualnej wobec dziecka,
    - zwrócenie się przez drugiego rodzica/opiekuna prawnego o pomoc do sądu rodzinnego, ewentualna pomoc medyczna dla dziecka

W wypadku, gdy rodzic/opiekun prawny odmawia współpracy, przekazana mu zostaje informacja o działaniach szkoły mających na celu ochronę dziecka:

- poinformowanie prokuratury, O
- zawiadomienie sądu rodzinnego

III. Procedury i osoby odpowiedzialne za składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego, zawiadamianie sądu opiekuńczego oraz w przypadku instytucji, które posiadają takie uprawnienia, osoby odpowiedzialne za wszczynanie procedury „Niebieskie Karty”.

W przypadku uzyskania informacji, że wobec ucznia zastosowano przemoc seksualną, nauczyciel powinien podjąć następujące kroki:

1. Przekazać uzyskaną informację wychowawcy klasy.
2. Wychowawca informuje o fakcie pedagoga, psychologa i dyrektora szkoły.
3. Wobec uzyskania informacji o przemoc seksualnej wobec dzieci/młodzieży, dyrektor szkoły jako przedstawiciel instytucji jest zobowiązany niezwłocznie zawiadomić o tym prokuratora lub policję.

IV. Zasady przeglądu i aktualizacji standardów.

Standardy są poddawane okresowym przeglądom, co najmniej raz na dwa lata, i na podstawie zmian legislacyjnych odpowiednio uaktualniane. Wnioski z przeprowadzonej oceny należy pisemnie udokumentować.

V. Zakres kompetencji osoby odpowiedzialnej za przygotowanie personelu placówki lub organizatora do stosowania standardów, zasady przygotowania tego personelu do ich stosowania oraz sposób dokumentowania tej czynności.

Szkoła wprowadzające standardy ochrony małoletnich ma obowiązek udostępnić standardy na swojej stronie internetowej oraz wywiesić je w widocznym miejscu w budynku szkoły w wersji kompletnej. Dyrektor szkoły jako przedstawiciel instytucji zobowiązany jest do:

- przestrzegania polityki ochrony małoletnich, uwzględniającej standardy ochrony małoletnich,
- monitorowania realizacji standardów, reagowanie na sygnały ich naruszenia oraz za proponowanie zmian,
- zapoznania personelu ze standardami wraz z uzyskaniem pisemnej deklaracji ich przestrzegania,
- weryfikacji personelu w Rejestr Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym,
- weryfikacji personelu w Rejestrze karnym,
- weryfikacji personelu w Centralnym Rejestrze Orzeczeń Dyscyplinarnych,
- zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego właściwego organu ścigania.

VI. Zasady i sposób udostępniania rodzicom albo opiekunom prawnym lub faktycznym oraz małoletnim standardów do zaznajomienia się z nimi i ich stosowania.

Szkoła wprowadzające standardy ochrony małoletnich ma obowiązek udostępnić standardy na swojej stronie internetowej oraz wywiesić je w widocznym miejscu w budynku szkoły w wersji pełnej oraz skróconej, przeznaczonej dla małoletnich. Wersja skrócona zawiera informacje istotne dla małoletnich.

VII. Osoby odpowiedzialne za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu i udzielenie mu wsparcia.

Osobami odpowiedzialnymi za przyjmowanie zgłoszeń są:

- dyrektor
- psycholog
- pedagog
- nauczyciel wychowawca
- nauczyciel przedmiotowy
- osoba, do której dziecko ma zaufanie, będąca pracownikiem szkoły

VIII. Sposób dokumentowania i zasady przechowywania ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego.

Szkoła zobowiązana jest również do prowadzenia właściwej dokumentacji:

- notatka służbowa związana z podejrzeniem krzywdzenia dziecka
- protokół spotkania z rodzicami dziecka
- rejestr zgłoszeń/interwencji

IX. Zasady ustalania planu wsparcia małoletniego po ujawnieniu krzywdzenia.

1. Powiadomienie przez szkołę odpowiednich organów ścigania.
2. Współpraca z rodzicami/opiekunami prawnymi wobec faktu ujawnienia przemocy seksualnej wobec dziecka.
3. Działania z udziałem pedagoga i/lub psychologa w celu zapewnienia opieki nad poszkodowanym dzieckiem.
4. Pomoc w przygotowaniu dziecka do przesłuchania/ewentualne wsparcie dziecka podczas przesłuchania.
5. Współpraca pomiędzy instytucjami w procesie pomocy dziecku i rodzinie.

X. W razie stwierdzenia naruszenia wykonywania przez pracodawcę lub organizatora działalności obowiązku, o którym mowa w art. 21 ust. 2, lub obowiązku wprowadzenia standardów.

W myśl art. 23 ust. 2

- „Kto dopuszcza do pracy lub do innej działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi, osobę bez uzyskania informacji, o których mowa w art. 21 ust. 2, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 1000 zł.”.

W myśl art. 23 ust. 3

- „Kto przed nawiązaniem stosunku pracy lub dopuszczeniem do działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi, nie wypełnia obowiązku przedłożenia informacji lub oświadczenia, o których mowa w art. 21 ust. 3–7, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 1000 zł.”;

W myśl art. 23a–23c

- „Kto dopuszcza do pracy lub do innej działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi, osobę wiedząc, że dane tej osoby są zamieszczone w Rejestrze, albo wiedząc, że została prawomocnie skazana za przestępstwo określone w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, przestępstwo określone w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego lub w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 1000 zł.
- ”Kto, będąc obowiązany do wprowadzenia standardów ochrony małoletnich nie wykonuje tego obowiązku, podlega karze grzywny do 250 zł albo karze nagany. W razie ponownego stwierdzenia niewykonania obowiązku wprowadzenia standardów ochrony małoletnich, sprawca, podlega karze grzywny nie niższej niż 1000 zł.
- „ Kto dopuszcza do pracy lub do innej działalności związanej z wychowaniem, edukacją, leczeniem mało-letnich lub z opieką nad nimi osobę wiedząc, że osoba ta ma obowiązek stosowania się do orzeczonego przez sąd zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją,

leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.”